

[Kai Moltke.]

henvise til, at en af B.T.s redaktører, Bertel Thomsen, to dage i træk i Sorø har holdt foredrag dels for KU, dels i Rotaryklubben og dér har fremsat følgende opsigtsvækkende påstande. Bertel Thomsen sagde, at det var hans personlige opfattelse, at den daværende danske regering talte usandt, når det blev påstået, at den intet kendte til forekomsten af brint- og atomvåben på Grønland. Det er nemlig en kendsgerning, at den danske regerings forbindelsesofficerer til stadighed har holdt den danske regering underrettet om forskellige nødlandinger af B-52 bombemaskiner, og at der indrettes specielle standpladser til brug for sådanne våben.

Når forholdene ligger sådan, og når selv borgerlige journalister fører en sådan agitation landet over, kan man sige, tror jeg, at det er på tide, at der skabes klarhed, og at vi får et tilsagn om, at hele dette materiale forelægges folketinget og sættes under debat.

Ministeren for nedrustningsspørgsmål (K. Helveg Petersen): Jeg kan af motiveringen til hr. Kai Moltkes spørgsmål få det indtryk, at han ikke mindst sigter til ikke-nuklearlandenes nationale territorier. For disse landes vedkommende er der imidlertid intet behov for en international aftale; folkerettens almindelige regler giver sådanne lande fuld ret til at håndhæve en politik, der går ud på, at det nationale territorium skal holdes frit for kernevåben, og vi kan kræve den respekteret af atommagterne. Det står naturligvis også et sådant land frit for at give afkald på denne ret ved aftale med en atommagt, det har f. eks. Canada gjort, og efter de for mig foreliggende oplysninger er dagspressens meddelelser om et ændret canadisk standpunkt ikke rigtige. Danmark følger for sit vedkommende en politik, der går ud på, at der ikke må findes kernevåben inden for dansk område, og dette gælder selvsagt også på Grønland.

Jeg skal så i anledning af det, som hr. Kai Moltke kom ind på for et øjeblik siden, sige, at vi jo her i folketinget har diskuteret dette problem, og der blev vedtaget en dagsorden som udtryk for folketingets stilling. Dette spørgsmål behandles, som hr. Kai Moltke ved, i forhandlinger mellem

USA og Danmark med henblik på at sikre, at forholdene på Grønland også i fremtiden vil være i overensstemmelse med den danske atompolitik, og det er en selvfølge, at folketinget vil blive informeret, når resultatet af disse drøftelser foreligger.

Men må jeg så føje til, at hvad angår de internationale sø- og luftområder og de internationale stræder, der forbinder to områder af det åbne hav, gælder princippet om havenes og det internationale luftrums frihed. Et forbud mod transport af atomvåben i disse tilfælde ville kræve udtrykkelig aftale, som kun ville være bindende for de lande, der tilslutter sig aftalen. Her vil jeg gerne sige, at efter min mening er der ikke, sådan som verdenssituationen er, praktiske muligheder for at få en aftale igennem, der dækker dette forhold, og jeg tror heller ikke, at der vil være nogen mulighed for at udøve kontrol.

Kai Moltke: Jeg takker nedrustningsministeren for hans svar. Det er rigtigt, at hvert land har ret til at hævde sin suverænitet med hensyn til sit territorium, men vi har jo set, hvorledes der i Nordatlanten uden for nationale staters søterritorium er sket en vis konfrontation f. eks. af sovjetiske og amerikanske fly, og det er da ganske givet, at en international aftale eller konvention vil kunne hidføre bedre tilstande på de områder. Teknikken arbejder jo den vej, for det er jo ingen hemmelighed, at der i Amerika føres meget dybtgående diskussioner, hvor man siger, at disse overflyvninger med brintvåben over territorier uden for Amerika teknisk er blevet overflødige, fordi de langtrækkende raketter kan opretholde den balance, som disse fly var et led i. Derfor tror jeg ikke, man skal være så pessimistisk at mene, at det skulle være umuligt her at få en aftale. Jeg tror, det vil være naturligt, at sådanne internationale aftaler tilvejebringes.

Ministeren for nedrustningsspørgsmål (K. Helveg Petersen): Jeg vil gerne sige til hr. Kai Moltke, at der jo i og for sig ikke er tale om, hvad vi her finder ønskeligt. Alle her i denne sal og i dette land er jo meget interesserede i, at vi får fremmet nedrustningen, og at vi får taget alle skridt til afspænding. Det tror jeg der er bred enig-